

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11Csp/59/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818202829
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3818202829.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci žalobcu R. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/X, V., zast. JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516 o zaplatenie sumy 1.075,92 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.075,92 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.075,92 eur od 6.6.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Konanie o sumu 400 eur z a s t a v u j e .

III. P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou domáhal prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu o vydanie platobného rozkazu, ktorým mu súd prisúdi istinu 1.075,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.075,92 eur od 6.6.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej žiadal, aby súd určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 400 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uplatnil aj trovy konania.

2. Súd na návrh žalobcu vydal dňa 7. augusta 2018 platobný rozkaz, ktorým priznal žalobcovi žalovanú sumu.

3. Žalovaný podal voči platobnému rozkazu odpor, ktorým popiera dôvod a výšku žalobcom tvrdeného nároku v celom rozsahu a to jednak o vzniku bezdôvodného obohatenia a tiež o vzniku nároku na primerané finančné zadostučinenie.

Žalovaný uviedol k bezdôvodnému obohateniu nasledovné:

Tvrdenia žalobcu o tom, aby nejaká zmluva vznikla, musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto dodržané nie sú, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti, potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákona, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Uviedol, že podstatnými náležitosťami zmluvy je dohoda o úvere, záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Z tvrdení žalobcu vyplýva odkaz na konanie vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5Csp 95/2017, kde bol prijatý záver, že z dôvodu dohody o RPMN nedošlo k vzniku zmluvy o revolvingovom úvere. Záver o tom, že nebola dohodnutá RPMN je nesprávny, pretože tento údaj ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle z. č. 129/2010 Z. z. sa dohodnúť nedá.

Ďalej uviedol, že pre určenie RPMN sú rozhodujúce tieto zákonné ustanovenia:

1. § 2 písm. i/ z. č. 129/2010 Z. z., ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru v § 19.

2. § 9 ods.2 písm. j/ cit. zákona, ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

3. § 19 cit. zákona, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č.2.

Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín v uznesení č. k. 5Co 839/2016 zo dňa 29.6.2016, na rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 3Co 106/2016 zo dňa 3.11.2016. Hodnota RPMN v úvere nie je náležitosťou zmluvy, na ktorú by sa mali účastníci konsenzuálne dohodnúť.

Záver o tom, že nedošlo k dohode o RPMN je teda po právnej stránke nesprávny, pretože žiadny zákon ani nepredpokladá, že sa bude dať dohodnúť.

Ak žalobca tvrdí vznik bezdôvodného obohatenia vo väčšom rozsahu, ako si uplatnil v konaní vedenom pod sp. zn. 5Csp 95/2017, potom si tento nárok mohol uplatňovať v danom konaní. Z tvrdení žalobcu nevyplýva žiadny vecný dôvod multiplikovania konaním.

K nároku na finančné zadosťučinenie uviedol, že žalobca si uplatňuje nárok aj na finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods.5 z. č. 250/2007 Z. z., avšak podľa uvedeného ustanovenia predpokladom uplatňovania tohto nároku je uplatnenie porušenia práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa. Táto zákonná podmienka splnená nebola, pretože ako to vyplýva aj z podanej žaloby, dôvodom by mala byť skutočnosť, že nedošlo k vzniku zmluvného vzťahu. Ide o skutočnosť, ktorá je upravená všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákona, nie ustanoveniami s cieľom ochrany spotrebiteľa. Navrhol žalobu zamietnuť a uplatnil aj trovy konania.

4. Súd určil termín pojednávania na 6.decembra 2018, na ktorý sa žalobca nedostavil, doručenie vykázané mal žalobca dňa 12.11.2018, svoju neúčasť neospravedlnil a nežiadal o odročenie pojednávania. Nedostavil sa ani právny zástupca JUDr. Sidor, predvolanie vykázané mal dňa 23.11.2018, svoju neúčasť ospravedlnil písomne zo dňa 27.11.2018 z dôvodu hospodárnosti konania a navrhol súdu pojednávať bez jeho prítomnosti a rozhodnúť v zmysle predložených listinných dôkazov. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, doručenie vykázané mala právna zástupkyňa dňa 23.11.2018, svoju neúčasť ospravedlnila elektronicky dňa 15.11.2018, doručené súdu dňa 16.11.2018. Súhlasila s pojednávaním bez jej prítomnosti.

5. Súd pojednával bez prítomnosti strán sporu podľa § 180 CSP.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie, oboznámil listinné dôkazy - žaloba č.l. 1 - 4, žiadosť č.l. 7, zmluvné dojednania č.l. 8-9, platby žalobcom č.l. 10 - 18, výzva na vrátenie peňazí č.l.19 - 20, pripojený rozsudok OS Prievidza č. k. 5Csp 95/2017 č.l. 22-25, rozsudok KS Trenčín č.l. 26 - 31, platobný rozkaz č.l. 49, čiastočné späťvzatie č.l.59, odpor č.l. 61 - 66, vyjadrenie žalobcu č.l. 74 - 75, vyjadrenie žalovaného č.l. 79 - 80, vyjadrenie žalovaného č.l. 82 - 83, vyjadrenie žalovaného č.l. 91 - 92 a žalobcu č.l. 93, pripojený spis OS Prievidza č. k. 5CsP 95/2017 a zistil tento skutkový stav:

7. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 22.10.2014 uzatvoril so žalovaným na základe žiadosti žalobcu Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500086414, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru. V zmysle tejto zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.500 eur, s výškou úrokovej sadzby 18,08 % ročne, RPMN 25,66 %, výška splátky 47,43 eur, počet mesačných splátok 42, celková čiastka splatná dlžníkom 2.142,06 eur, schválená výška revolvingu 1.500 eur, celková čiastka pri revolvingu splatná dlžníkom 2.142,06 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 25,66 %, ročná úroková sadzba revolvingu 18,08 % ročne a poplatok pri poskytnutí úveru 150 eur. Žalobca považuje úver za bezúročný a bez poplatkov a vzhľadom na bezúspešné mimosúdne urovnanie sporu podal na Okresnom súde Prievidza žalobu, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 469,77

eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 27.6.2017 až do zaplatenia, pričom táto čiastka mala predstavovať bezdôvodné obohatenie, teda platby zaplatené nad rámec istiny. Uviedol, že Okresný súd Prievidza v konaní sp. zn. 5Csp 95/2017 dňa 4.10.2017 vydal rozsudok, ktorým žalobe žalobcu vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 469,77 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 27.6.2017 do zaplatenia a priznal žalobcovi náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi stranami sporu nedošlo k uzavretiu zmluvy, pretože sa nestretli dva zhodné prejavy vôle. Zároveň súd uviedol, že dohoda o poskytovaní služieb, ktorá bola uzatvorená v rovnaký deň ako zmluva, nemôže byť platná, nakoľko sa mala sťahovať k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, namietal nesprávne a neúplné skutkové zistenie a nesprávne právne posúdenie veci súdu I. inštancie a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok a žalobu zamietol.

Súd II. inštancie v konaní č. 6Co 10/2018 sa stotožnil v celom rozsahu s názorom súdu I. inštancie vysloveného v jeho rozsudku a tak ho ako vecne správne potvrdil.

Na základe vyššie uvedeného je teda zrejmé, že medzi stranami nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, lebo sa nestretli dva zhodné prejavy vôle. V súlade s ustanovením § 457 Občianskeho zákona, sú tak účastníci zmluvy povinní vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Žalobca si v konaní č. 5Csp 95/2017 uplatnil čiastku na zaplatenie vo výške 469,77 eur. Žalobca aj naďalej uhrádzal splátky a celkom uhradil žalovanému sumu 2.895,69 eur a to z opatrnosti, aby sa vyhol následkom po podaní žaloby a počas konania ako prvoinštančného, tak aj odvolacieho konania. Súd I. inštancie v konaní sp. zn. 5Csp 95/2017 tiež konštatoval, že žalovaný žalobcovi poskytoval úver iba vo výške 1.350 eur, nakoľko do schválenej výšky úveru započítal poplatok za jeho poskytnutie. Z uvedeného potom vyplýva, že v prípade neplatnosti zmluvy je žalobca povinný vrátiť žalovanému sumu 1.350 eur a žalovaný žalobcovi 2.895,69 eur.

Keďže suma 469,77 eur už bola predmetom súdneho konania, žalobca sa domáha zaplatenia čiastky vo výške 1.075,92 eur (2.895,69 eur - 1.350 eur - 469,77 eur = 1.075,92 eur). Táto čiastka nebola predmetom súdneho konania, súd teda žalobu nemohol v tejto časti ani zamietnuť, či odmietnuť a preto na zvyšnú časť bezdôvodného obohatenia vo výške 1.075,92 eur nemožno aplikovať zásadu res iudicata s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.4.2010 sp. zn. 1Cdo 133/2009.

Poukázal na § 3 ods.5 tretia veta z. č. 129/2010 Z. z. (správne malo byť z. č. 250/2007 Z. z.), podľa ktorého si uplatňuje aj primerané finančné zadostučinenie, lebo vo veci existuje porušenie povinnosti veriteľom, ktorú povinnosť mu ukladá z. č. 129/2010 Z. z. - konkrétne sa jednalo o absenciu písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere; spotrebiteľ - žalobca úspešne uplatnil na súde porušenie predmetných povinností, keďže o nich bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom a príčinná súvislosť, pretože spotrebiteľ bol v predmetnom konaní úspešný práve v dôsledku toho, že veriteľ - žalovaný porušil právne predpisy a vyhotovil zmluvu v rozpore s výslovným znením právnej úpravy.

Žiadne ďalšie podmienky na priznanie finančného zadostučinenia pritom zákon nevyžaduje.

V súvislosti s tým poukázal na niekoľko rozhodnutí odvolacích a okresných súdov, rozhodnutie Krajského súdu Trenčín zo dňa 29.6.2016 sp. zn. 5Co 934/2015, rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.5.2016 sp. zn. 13C 329/2015, rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 24.2.2015 sp. zn. 18Co 285/2014 a iné.

8. Zmluvu o revolvingovom úvere uzatvorili dňa 22.10.2014 veriteľ PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. so sídlom Bratislava a X.XXXako dlžník, bytom XX. Na základe žiadosti žalobcu bola poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, mesačná splátka 47,43 eur, celková čiastka, ktorú dlžník musí zaplatiť 2.142,06 eur, RPMN 25,66 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, priemerná RPMN 44,06 %. Poskytnutá čiastka revolvingu 1.500 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú má dlžník zaplatiť 2.142,06 eur, predpokladaná RPMN 25,66 %, ročná úroková sadzba revolvingu 18,08 %, poplatok za poskytnutie revolvingu 150 eur.

Zmluva je opatrená podpismi zmluvných strán.

9. Súčasťou zmluvy sú aj Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o., ktorá podrobnejšie upravuje práva a povinnosti zmluvných strán a je platná od 1.9.2014.

10. Žalobca súdu predložil nečitateľné fotokópie dokladov o splátkach úveru (č.l.10 - 18).

11. Žalobca prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu vyzval žalovaného na vrátenie bezdôvodného obohatenia v sume 1.075,92 eur, lebo neexistuje právny dôvod, pre ktorý by bol klient povinný tieto finančné prostriedky zaplatiť. Žiadal aj finančné zadostučinenie vo výške 400 eur. Celkom žiadal zaplatiť 1.475,92 eur do 5.6.2018. Uvedená výzva išla doporučené.

12. Z rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 5Csp 95/2017 zo dňa 4.októbra 2017 vyplýva, že súd zaviazal žalovaného spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava zaplatiť žalobcovi XXX,XX, bytom XX.X.XXXX sumu 469,77 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 27.6.2017 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 %.

Súd právne odôvodnil rozhodnutie § 43c ods.2 a 3, § 44 ods.1, 2, § 46 ods.1,2 Občianskeho zákona, § 9 ods.1 z. č. 129/2010 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že žalobca si uplatnil voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na strane žalovaného z titulu prijatia plnenia na základe uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere. Podľa tejto zmluvy sa veriteľ zaviazal poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Je zrejmé, že v zmysle § 9 ods.1 cit. zákona, zmluva musí mať písomnú formu a musí mať zákonné náležitosti tak, ako predpokladá § 9 ods.2 cit. zákona. Z obsahu zmluvy je však zrejmé, že žalobca najskôr dňa 20.10.2014 požiadal o úver v sume 1.500 eur na základe písomnej žiadosti, pričom uviedol údaj k požadovanej pôžičke 1.500 eur, počet splátok, výšku mesačnej splátky úveru 47,43 eur, celkovú čiastku, ktorú musí zaplatiť 2.142,06 eur, predpokladanú RPMN za úver 26,17 % a iné náležitosti, rovnako je tu uvedená aj čiastka revolvingového úveru. Zo zmluvy vyplýva, že bod 6 zmluvy žalobca nevyplnil, túto časť zmluvy doplnil žalovaný, pričom žalovaný uviedol odlišné údaje oproti návrhu v bode 5. Z údajov zmluvy vyplýva, že žalovaný takto upravený návrh zmluvy podpísal dňa 22.10.2014. V súlade s § 44 Občianskeho zákona by bola zmluva uzavretá okamihom prijatia jeho návrhu, avšak, ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady, obmedzenia, je odmietnutím návrhu a toto sa považuje v súlade s § 44 ods.2 Občianskeho zákona za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý, t. j. dlžníkom. Zo zmluvy je zrejmé, že veriteľ ako osoba, ktorá mala prijať žiadosť žalobcu o poskytnutie úveru, schválil túto žiadosť až následne po podaní žiadosti, avšak s určitými zmenami.

Súd teda považoval konanie veriteľa - žalovaného nie za prijatie návrhu predloženého žalobcom, ale za nový návrh, keďže žalovaný ako veriteľ neprijal návrh žalobcu ako dlžníka bez výhrad a zmien, keď oznamujú dlžníkovi prijatie žiadosti o schválení úveru so zmenami tak, ako je uvedené v časti 6. Prijatie návrhu so zmenami, doplnkami, ktoré vytvárajú základné zákonné náležitosti zmluvy, nemôže byť účinným prijatím návrhu na uzatvorenie zmluvy, ale predstavuje len nový návrh na uzatvorenie zmluvy (§ 44 ods.2 Občianskeho zákona), ktorý ale nebol žalobcovi predložený na odsúhlasenie a podpísanie. Pri písomných zmluvách pritom platí, že aj prijatie návrhu musí byť uskutočnené písomne a musí byť žiadateľovi prijatie návrhu aj doručené. Súd preto konštatoval, že obdobný názor je vyslovený aj Slovenskou obchodnou inšpekciou, ústredný inšpektorát SOI v Bratislave a to v rozhodnutí SK0554/99/2014 zo dňa 20.1.2015.

Preto súd I. inštancie záverom uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemohla byť uzavretá platne pre rozpor s citovanými zákonnými ustanoveniami, preto je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákona, teda nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy, žalovanému nemôže patriť žiadne plnenie zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 22.10.2014, ale len plnenie z titulu vrátenia bezdôvodného obohatenia, ktoré poskytnutím peňažných prostriedkov nastalo na strane žalobcu. Žalobca prijal plnenie v sume 1.350 eur po odpočítaní sumy 150 eur, t. j. poplatku za úver a žalovanému uhradil sumu 1.967,76 eur, čo napokon vyplýva z predložených listinných dôkazov. Žalovaný takto prijal plnenie nad rámec poskytnutého plnenia v sume 617,76 eur a žalobca si uplatnil voči žalovanému v konaní nárok na zaplataenie 469,77 eur.

Na strane žalobcu vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca zaplatil žalovanému sumu 1.967,76 eur, pričom mal splatiť iba sumu 1.350 eur. Na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu vo výške 469,77 eur. Žalobca uhradil žalovanému viac ako bola jeho povinnosť a to o sumu 617,76 eur, ale žalobca si uplatnil voči žalovanému len sumu 469,77 eur, preto mu súd z tejto časti priznal sumu ako bezdôvodné obohatenie. Priznal aj úrok z omeškania a trovy konania.

13. Súd druhej inštancie rozsudkom zo dňa 26.marca 2018 sp. zn. 6Co 10/2018 rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. 5Csp 95/2017 potvrdil a žalobcovi priznal trovy konania.

14. Žalobca prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu zobral čiastočne žalobu späť a to elektronickým podaním dňa 30.8.2018. Zobral žalobu čiastočne späť o sumu 400 eur a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Ide o primerané finančné zadosťučinenie.

15. Žalobca vo svojom stanovisku zo dňa 8.10.2018 uviedol, že argumentácia žalovaného je právne bezvýznamná a zbytočná, nakoľko sa snaží obhájiť už právoplatným rozsudkom vyslovené nedostatky. Zdôraznil, že pokiaľ Krajský súd Trenčín v konaní č. 6Co 10/2018 potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5Csp 95/2017, v ktorom súd vyslovil, že zmluva medzi stranami nevznikla, nakoľko sa nestretli dva zhodné prejavy vôle a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, je snaha žalovaného vyvrátiť právoplatné rozhodnutie márne. Žalobca si uvedený nárok nemohol uplatniť v konaní č. 5Csp 95/2017, pretože viacero splátok bolo uhrádzaných počas odvolacieho konania, v rámci ktorého nie je možné žalobu meniť, teda ani rozširovať s poukazom na § 371 CSP. Rovnako tak žalovaný uhradil splátky z dôvodu opatrnosti, lebo mu bolo známe, že v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradou splátok čo i len o pár dní, veriteľ okamžite začína s výkonom zrážok zo mzdy alebo uplatňuje sankcie a poplatky. Žalovaný mal vedomosť o každej jednej úhrade od žalobcu, teda aj o úhradách v rozsahu 1.075,92 eur, ktorá suma je predmetom konania. Ak súd rozhodol, že zmluva nevznikla, došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného v celom rozsahu, teda v rozsahu, koľko žalobca celkom preplatil nad poskytnuté finančné prostriedky. Žalovaný mal celkom jednoznačne vedomosť o tejto sume, pričom sám dobrovoľne tieto finančné prostriedky nevydal a ani na základe predsporovej výzvy. Vznik bezdôvodného obohatenia je objektívny stav, pričom o tomto bolo právoplatne rozhodnuté súdom a v tejto súvislosti sa nevyžaduje žiadna aktivita zo strany poškodeného, ale obohatenie mal a mohol konať aj sám.

16. Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba je podaná dôvodne.

17. Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákona, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

18. Podľa § 451 ods.2 cit. zákona, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Žalobca sa žalobou domáhal o zaplatenie 1.075,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.075,92 eur od 6.6.2018 do zaplatenia a túto sumu si uplatňuje ako bezdôvodné obohatenie, ktoré malo vzniknúť na strane žalovaného z titulu prijatia plnenia, lebo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 22.10.2014 ani nedošlo pre rozpor s § 43c ods.2,3, § 44 ods.1,2, § 46 ods.1,2 Občianskeho zákona a § 9 ods.1 z. č. 129/2010 Z. z. a preto je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákona. Keďže prvostupňový súd v konaní č. 5Csp 95/2017 rozsudkom zo dňa 4.10.2017 priznal žalobcovi sumu 469,77 eur s príslušenstvom, ktorý rozsudok bol potvrdený aj súdom druhej inštancie v konaní č. 6Co 10/2018, ktorý sa stotožnil s právnym záverom prvostupňového súdu, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákona a žalovanému priznal plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia. Tak ako súd uviedol už vyššie, v tomto konaní súd priznal žalobcovi sumu 469,77 eur z titulu bezdôvodného obohatenia. Aj počas odvolacieho konania žalobca aj naďalej splácal splátky dohodnuté v zmluve z opatrnosti a z obavy, aby nedošlo zrážkam zo mzdy alebo exekúcii. Tým, že platil tieto splátky mesačne podľa zmluvy o úvere aj naďalej, zaplatil sumu 1.075,92 eur po rozhodnutí v konaní sp. zn. 5Csp 95/2017. Súd nemal v konaní za sporné, že sumu, ktorú žalobca žaluje, by žalovaný neprijal. Žalobca celkom zaplatil sumu 2.895,69 eur, úver mu bol poskytnutý vo výške 1.350 eur (po odpočítaní poplatku 150 eur), v konaní č. 5Csp 95/2017 mu bola priznaná suma 469,77 eur, preto žalovaná suma ako bezdôvodné obohatenie je 1.075,92 eur. Žalobca sa snažil výzvou zo dňa 21.mája 2018 o vrátenie sumy 1.075,92 eur, ale žalovaný na túto sumu nereagoval. Žalovaný prijímal ďalšie splátky od žalobcu aj po rozhodnutí skoršieho rozhodnutia prvostupňového súdu sp. zn. 5Csp 95/2017, teda vedel o splátkach aj o tom, že tieto splátky mu nepatria, lebo nemal na prijatie týchto splátok žiadny právny titul.

Súd vychádzal pri posúdení tohto nároku aj z rozhodnutia prvostupňového súdu sp. zn. 5Csp 95/2017, kde súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemohla byť uzavretá platne pre rozpor už z vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, teda je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákona a nemohlo dôjsť k platnému uzavretiu tejto zmluvy, preto žalovanému nemôže patriť žiadne plnenie zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 22.10.2014, ale len plnenie z titulu vrátenia bezdôvodného obohatenia, ktoré poskytnutím peňažných prostriedkov nastalo na strane žalobcu. Tým, že žalobca

plnil na základe zmluvy, ktorá bola neplatná sa bezdôvodne žalovaný obohatil a toto obohatenie je povinný vrátiť žalobcovi. Žalovaný sa vo svojich písomných stanoviskách vôbec nezaoberal žalovanou sumou 1.075,92 eur, mal vedomosť o každej jednej úhrade od žalobcu. Aj naďalej vo svojich písomných stanoviskách namietal odôvodnenie rozhodnutia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5Csp 95/2017, v ktorom súd vyslovil, že zmluva medzi stranami nevznikla, nakoľko sa nestretli dva zhodné prejavy vôle. Pokiaľ žalobca aj po rozhodnutí súdu v konaní sp. zn. 5Csp 95/2017 aj naďalej platil žalovanému splátky z titulu zmluvy o revolvingovom úvere, plnil žalovanému bez právneho dôvodu vzhľadom na vyjadrený právny názor v tomto konaní, že zmluva o revolvingovom úvere je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákona a tieto plnenia predstavujú bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného vo výške 1.075,92 eur.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd žalobe vyhovel.

20. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania podľa nar. vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 517 ods.2 Občianskeho zákona od 6.6.2018, lebo výzvou zo dňa 21.5.2018 ho žiadal uhradiť sumu 1.075,92 eur, na ktorú neexistuje právny titul najneskôr do 5.6.2018. Uvedená výzva bola zaslaná žalovanému doporučené. Od tohto dátumu sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

21. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

22. Podľa § 145 ods.1 cit. zákona, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví

23. Podľa § 145 ods.2 cit. zákona, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

24. Žalobca zobral pred začatím pojednávania žalobu čiastočne späť o sumu 400 eur a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Žalobu zobral späť skôr ako začalo pojednávanie, preto súd akceptoval toto späťvzatie a konanie v zmysle citovaných zákonných ustanovení zastavil. K späťvzatiu nebol potrebný súhlas žalovaného.

25. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods.2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na odvolací súd - súd II. inštancie, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.